

Міністерство освіти і науки України
Інститут держави і права імені В.М. Корецького
Інститут історії України НАН України
Інститут педагогіки НАПН України
Інститут філософії НАН України
Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова
Дніпропетровський національний університет імені Олеся Гончара

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ОСВІТИ І НАУКИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

**МАТЕРІАЛИ
II Всеукраїнської наукової конференції**

28-29 жовтня 2016 р.

Частина I

Дніпро

2016

УЧЕБНЫЕ ВИДЕОФИЛЬМЫ КАК КОМПОНЕНТ ТЕХНОЛОГИИ ПРОБЛЕМНОГО ОБУЧЕНИЯ НА КАФЕДРЕ АКУШЕРСТВА, ГИНЕКОЛОГИИ И ПЕРИНАТОЛОГИИ ФПО

Просмотр учебного видеофильма традиционно представлял собой «пассивную» работу врачей-интернов на занятии, а проблемное обучение – одна из активных форм обучения. Однако здесь нет никакого противоречия. Учебные фильмы могут и должны стать компонентом активных педагогических технологий.

Традиционная цель учебных видеофильмов – обеспечить ускорение усвоения знаний посредством использования аудиовизуальных средств информации. Видеофильмы несут большую дидактическую нагрузку, так как могут отразить те моменты, которые практически трудно передать в словесной форме. Внедрением учебных видеофильмов в образовательные процессы достигается резкое расширение аудитории обучаемых, независимость выбора места и времени использования фильма, обеспечивается максимальный контакт обучаемых с действительностью. [1].

Под проблемным обучением понимается такая организация учебных занятий, которая предполагает создание под руководством преподавателя проблемных ситуаций и активную самостоятельную деятельность интернов по их разрешению, в результате чего и происходит творческое овладение профессиональными знаниями, навыками, умениями и развитие мыслительных способностей [2].

В этом смысле к проблемной технологии обучения, безусловно, может быть отнесена организация работы интерна с больными. В данном случае проблема не формируется искусственно создаваемым сценарием, а используется реальная клиническая ситуация. Это позволяет максимально приблизить условия познавательной деятельности интерна к реальным условиям его будущей работы. Получив исходную информацию, интерн должен самостоятельно оценить результаты всех обследований пациента, определить план и обосновать целесообразность дополнительных исследований, поставить клинический диагноз и назначить лечение. Несмотря на использование реальной клинической ситуации, этот процесс является все же имитационным, так как больной выполняются лечебные и диагностические процедуры, назначенные совместно с его лечащим врачом (в заочной части интернатуры) или преподавателем (в очной части интернатуры). Учитывая специфику клинической практики, интерн не должен приходить к конечному результату случайным, эмпирическим путем. Мыслительная деятельность интерна, а затем и врача, при разработке и верификации клинического диагноза должна быть четко структурирована в соответствии с определенными логическими этапами, что составляет сущность клинического мышления [3].

Процесс клинического мышления является итогом длительного исторического развития и воплощает в себе тысячелетний опыт медицинской практики. Врач у постели больного в своем мыслительном процессе за короткий отрезок времени повторяет основные исторические этапы возникновения и развития клинической мысли.

Формирование клинического мышления – важная, но очень сложная задача преподавания. И здесь при определенных условиях учебные видеофильмы могут сыграть важную роль в приобретении врачами-интернами навыков клинического мышления и их закреплении. Возможность использования таких видеофильмов как компонента проблемного обучения достигается построением фильма по специальному сценарию, отражающему все логические этапы клинической мысли. Схема построения фильма закрепляет в сознании интерна логическую структуру клинического диагноза; не навязывая готовых шаблонов решения клинической задачи, она структурирует мыслительный процесс будущего клинициста так, чтобы обеспечить минимальное количество диагностических ошибок.

Учитывая наглядность и возможность создания ярких, запоминающихся образов, учебный фильм имеет значительные преимущества перед текстовыми методическими рекомендациями. В целом, в структуре организации проблемного обучения учебный видеofilm может быть отнесен к компоненту занятия, обозначаемому как «система поддержки».

Список использованных источников

1. Дианкина М. С. *Профессионализм преподавателя высшей медицинской школы (психолого-педагогический аспект)* / М. С. Дианкина. – М., 2002. – 256 с. 2. *Образовательный стандарт послевузовской профессиональной подготовки специалистов. Специальность № 040126 «Акушерство и гинекология»*. – М., 2010. 3. *Ситуационный анализ, или Анатомия Кейс-метода* / Под ред. Ю. П. Сурмина. – Киев: Центр инноваций и развития, 2002. – 286 с. 4. Харламов И. Ф. *Педагогика* / И. Ф. Харламов. – М. Гардарики, 2009. – 520 с. 5. Хуторской А. В. *Современная дидактика* / А. В. Хуторской. – СПб.; М.; Харьков; Минск, 2008. – 418 с.

А. А. Котвіцька, І. В. Кубарєва

СУЧАСНІ АСПЕКТИ СВІТОВОГО ДОСВІДУ ВИКЛАДАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИХ ДИСЦИПЛІН СОЦІАЛЬНОГО СПРЯМУВАННЯ У ФАРМАЦЕВТИЧНИХ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Одним із головних завдань сучасної системи вищої освіти України є імплементація до Європейського освітянського простору, що обумовлює необхідність її модернізації в контексті міжнародних вимог. З кожним роком у більшості країн світу перелік теоретичних знань та практичних навичок, які набувають студенти фармацевтичних вищих навчальних закладів (ВНЗ) та факультетів, розширюється, змінюється вектор навчання з огляду на соціалізацію національних економік, пріоритет набувають навчальні дисципліни соціальної спрямованості. Разом з тим, зростає необхідність базової спеціалізованої підготовки фахівців фармацевтичного напрямку з метою задоволення потреб фармацевтичних підприємств та організацій у якісних спеціалістах [1, 3, 4].

Тому, *метою* нашого дослідження став аналіз сучасних підходів до викладання організаційно-економічних дисциплін соціального спрямування у фармацевтичних ВНЗ різних країн світу для визначення напрямів удосконалення їх викладання відповідно міжнародних тенденцій та запитів фахівців практичної фармації.

Відповідно до визначеної мети нами проведено аналіз структури та змісту професійної підготовки фахівців фармацевтичного сектору у 31 ВНЗ із 24 країн Європи, а також США та Канади, його результати свідчать про багаторівневу структуру академічних кваліфікацій, при цьому професійна підготовка майбутніх фармацевтів у ВНЗ здійснюється за шістьма тематичними циклами: медико-біологічним, хімічним, технологічним, організаційно-економічним фізико-математичним та гуманітарним з пріоритетом медико-біологічної підготовки.

За результатами аналізу нами встановлено, що серед дисциплін організаційно-економічного циклу найбільше розповсюдження у навчальних планах закордонних ВНЗ отримала дисципліна «Фармацевтичне законодавство», яка, як правило, викладається на 3-4 курсах навчання. До альтернативних назв зазначеної дисципліни відносяться: «Фармацевтичне право та етика», «Фармацевтичне законодавство та етика у системі охорони здоров'я». Відповідно змісту навчальних програм, вказана дисципліна викладається з метою підготовки майбутніх фахівців до відповідальних керівних посад в аптечних закладах, у наукових, промислових або громадських організаціях [2, 4]. Під час вивчення дисципліни, студенти отримують необхідні системні знання з правових норм, що регулюють фармацевтичну діяльність, а також знання з основ фармацевтичної етики. Також підготовка фахівців фармацевтичного сектору у різних країнах світу здійснюється за такими організаційно-економічними дисциплі-